

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 827

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 357 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
655. — Decizie privind numirea doamnei Elena Doina Dascălu în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.314. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Corund, județul Harghita	7
1.315. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale nr. 1 și 2 din unitatea administrativ-teritorială Praid, județul Harghita	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 357**

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București (membră a Grupului National Bank of Greece) în Dosarul nr. 1.795/292/2016 al Judecătoria Roșiori de Vede și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.855D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.146D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București (membră a Grupului National Bank of Greece) în Dosarul nr. 28.695/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.146D/2017 la Dosarul nr. 1.855D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că asupra dispozițiilor Legii nr. 77/2016 Curtea s-a mai pronunțat, sens în care menționează, spre exemplu, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, Decizia nr. 639 din 27 octombrie 2016 și Decizia nr. 695 din 24 noiembrie 2016. Față de această jurisprudență, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 a devenit inadmisibilă, iar excepția de neconstituționalitate cu privire la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 este

neîntemeiată. În acest context, precizează că se impune menținerea precedentului constituțional, deoarece nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.795/292/2016, **Judecătoria Roșiori de Vede a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.**

10. Prin Încheierea din 5 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 28.695/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.**

11. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București (membră a Grupului National Bank of Greece) în cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, prin raportare la art. 1 alin. (4) coroborat cu art. 126 alin. (1) din Constituție, deoarece legiuitorul nu poate interveni asupra raporturilor juridice consfințite pe calea hotărârilor judecătorești, care se bucură de autoritate de lucru judecat. Legea nr. 77/2016, însă, prin art. 8 alin. (5), intervine asupra măsurilor stabilite de către instanțele judecătorești în două moduri, și anume, atât asupra litigiilor în care instanța a pronunțat o hotărâre definitivă și/sau irevocabilă, cât și în cele aflate în faza executărilor silite, stabilind că atât consumatorii împotriva cărora s-a pronunțat de către instanțele judecătorești o hotărâre cu privire la contractul de credit, cât și cei care se află în executare silită, indiferent de stadiul acesteia, pot solicita creditorului ștergerea datoriei decurgând din contractul de credit în integralitate, indiferent de stadiul procedurii judiciare sau extrajudiciare. Cu alte cuvinte, noua lege intervine asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri judecătorești, precum și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că un consumator, indiferent de situația juridică la care este parte, poate solicita instanței modificarea acesteia în virtutea noii legi. Așa fiind, apreciază că Legea nr. 77/2016 contravine principiului separației puterilor în stat.

13. Referitor la art. 15 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul neretroactivității legii civile, se susține că, în totală contradicție cu dispozițiile Constituției și ale legii civile, legiuitorul a stabilit, prin art. 11 din Legea nr. 77/2016, că aceasta este aplicabilă atât contractelor de credit aflate în derulare la

momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată, inclusiv contractelor care formează obiectul unei executări silite. Arată că, astfel cum este prevăzut de art. 8 alin. (5) din actul normativ criticat, dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Deși legea nu prevede o clasificare sau o exemplificare a noțiunii de contract în derulare, din examinarea legii în ansamblu, autoarea excepției apreciază că aceasta se aplică: contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii și care constituie titluri executorii în cadrul executărilor silite, contractelor care au format sau care formează obiectul unor dosare supuse soluționării instanțelor de judecată pentru a stabili legalitatea acestora ori prețul acestora etc. Prin compararea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție cu cele ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, este evident că legea dării în plată nu poate fi aplicabilă decât contractelor încheiate după intrarea în vigoare a acesteia. Totodată, arată că legea dării în plată stabilește că aceasta se aplică atât contractelor de credit încheiate direct cu instituțiile bancare, cât și celor cesionate de acestea altor persoane juridice, instituții nebancale. În susținerea criticii referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2), se invocă jurisprudența Curții Constituționale, exemplu fiind Decizia nr. 745 din 3 noiembrie 2015.

14. În ceea ce privește art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, se susține că prevederile art. 1 alin. (1), coroborate cu cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, stabilesc faptul că pot face obiectul dării în plată inclusiv imobilele care au fost date în garanție la încheierea contractelor de credit, care în prezent au fost cesionate altor persoane juridice — diferite de instituțiile financiare. Or, aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, atât timp cât micșorează dreptul de proprietate și patrimoniul cesionarului.

15. În acest context, se arată că, în cazul creanțelor actuale ale băncilor, acestea reprezintă un drept câștigat sub imperiul vechii legi, iar anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire, întrucât creditorul este îndreptățit să primească prețul pentru serviciile prestate, cel puțin până la momentul transmiterii notificării în baza Legii nr. 77/2016. Or, în aceste cazuri, practica Curții Constituționale a stabilit că este aplicabilă teoria drepturilor câștigate, teorie potrivit căreia legea nu mai poate retroactiva în cazul în care un drept a fost deja inclus în patrimoniul unei persoane. Această teorie este aplicabilă și în cazul contractelor de credit în desfășurare, dar care au fost supuse deja controlului unei instanțe de judecată, care a stabilit întinderea obiectului și prețul acestuia, și nu numai. A veni și a interveni asupra unui drept care a fost constituit în patrimoniul creditorului în temeiul unui act juridic care a trecut de controlul unei instituții juridice și asupra căruia nu se mai poate interveni înseamnă a se încălca nu numai un drept de proprietate al creditorului, dar și prevederile procedurale care conferă caracter definitiv sau irevocabil aceluia act.

16. Raportat la art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, autoarea excepției susține că Legea nr. 77/2016 instituie în sarcina creditorilor — indiferent de calitatea acestora, instituții de credit, cesionari sau alte persoane, obligații severe cu privire la modalitatea de administrare a patrimoniului, prin impunerea preluării imediate a unui bun imobil cu care a fost garantat contractul de credit și a eliminării oricărui sume ce urmau a fi recuperate de aceștia în baza contractului de credit

odată cu obținerea proprietății asupra imobilului respectiv. Apreciază că modificarea politicii de creditare, după adoptarea Legii nr. 77/2016, face dovada faptului că statul român a intervenit în mod forțat într-un contract negociat între părți, încălcându-se, astfel, principiul libertății comerțului. Prin adoptarea acestei legi, instituțiile de creditare sunt forțate să fie parte într-un contract ale cărui condiții nu și le-au dorit niciodată. Așa fiind, Legea nr. 77/2016 intervine asupra liberei inițiative a părților, modificând prețul și obligațiile părților dintr-un act juridic care are la bază manifestarea de voință a părților contractante, încălcându-se principiul libertății comerțului.

17. Totodată, cu privire la pretinsa încălcare a principiului securității juridice, se susține că Legea nr. 77/2016 aduce atingere acestui principiu deoarece prevede posibilitatea retroactivării legii civile, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează, totodată, un dezechilibru în interpretarea unitară a legii. Apreciază, astfel, că prevederile Legii nr. 77/2016 sunt total incerte și instituie doar noțiunea de contract în derulare, fără a da o explicație aferentă acestor contracte.

18. **Judecătoria Roșiori de Vede** opinează că Legea nr. 77/2016 este neconstituțională.

19. **Judecătoria Sectorului 1 București** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, instanța însușindu-și criticile aduse Legii nr. 77/2016 de către autoarea excepției.

20. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Guvernul**, în Dosarul nr. 1.146D/2017, menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie și, având în vedere inclusiv faptul că autoarea prezentei excepții formulează critici similare celor invocate de către autorii excepțiilor asupra căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, apreciază următoarele: cu privire la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, întrucât Curtea Constituțională a reținut neconstituționalitatea acestei sintagme, în virtutea prevederilor art. 29 alin. (3) și alin. (5) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă; prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența imprevizunii; excepția de neconstituționalitate privind prevederile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și ale prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă; excepția de neconstituționalitate ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

25. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) cu privire la separația și echilibrul puterilor în stat coroborat cu art. 126 alin. (1) potrivit căruia „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești, stabilite prin lege.*”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi referitor la dreptul de proprietate, art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind economia. De asemenea, se menționează principiul securității juridice prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că atât Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, cât și prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (2), art. 6—8, în special art. 8 alin. (1), (3) și (5), art. 10 și ale art. 11 din acest act normativ, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

27. De asemenea, din perspectiva unor critici și prin raportare la dispoziții constituționale similare cu cele invocate în cauza de față, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 695 din 24 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 15 martie 2017, excepție ridicată chiar de autoarea din prezenta cauză, respectiv Banca Românească — S.A. din București (membră a Grupului National Bank of Greece).

28. Față de jurisprudența Curții Constituționale în materie, Curtea constată că, în prezenta cauză, în ceea ce privește o parte din dispozițiile legale criticate cuprinse în Legea nr. 77/2016, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

29. Astfel, referitor la situația de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești a quo care au sesizat instanța de contencios constituțional, Curtea reține că, în aceste cauze, contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011.

30. Faptul că aceste contracte de credit, ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești a quo care au sesizat Curtea în prezentele dosare, au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul

intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016 și, implicit, a noului Cod civil. Și în ceea ce privește prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016 („prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”), având în vedere că aceleași contracte de credit au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, adică 1 octombrie 2011, prevederile de lege criticate nu pot fi aplicate contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a noului Cod civil, așa încât Curtea va respinge ca inadmisibilă și excepția de neconstituționalitate a art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

31. Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 120, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare. Astfel, din punct de vedere procedural, instanța judecătorească, în condițiile formulării contestației de către creditor sau a acțiunii în constatare de către debitor, va verifica îndeplinirea condiției notificării creditorului conform celor prevăzute de Legea nr. 77/2016, precum și îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 4 din lege, aplicând în mod obligatoriu teoria impreviziunii în cadrul art. 7 din lege, respectiv art. 8 ori în cadrul art. 9 din aceeași lege. Curtea a precizat, astfel, că instanța judecătorească care, în condițiile legii, este independentă în aprecierea sa va putea face aplicarea impreviziunii până la limita superioară impusă de Legea nr. 77/2016 (predarea imobilului și ștergerea datoriilor principale și accesorii).

32. Totodată, la paragraful 122 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. Astfel, analizând problema constituționalității acestei sintagme din cuprinsul art. 11 al Legii nr. 77/2016, Curtea a constatat că obiectul contractelor de credit îl reprezintă sume de bani, și nu bunuri imobile. În condițiile în care art. 11 teza întâi prevede ca un criteriu de sine stătător criteriul devalorizării bunurilor imobile ce fac obiectul garanției aduse de debitor, se ajunge la o încălcare a dreptului de proprietate privată asupra sumelor de bani ale împrumutătorului (instituției de credit), drept prevăzut de art. 44 din Constituție. Curtea a constatat că un astfel de criteriu, care a fost prevăzut alternativ cu cel al riscurilor ce izvorăsc din contractul de credit și, deci, folosit de sine stătător, este incompatibil cu aplicarea impreviziunii de către instanța judecătorească, astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Faptul că garanția adusă se devalorizează nu are legătură cu executarea contractului de credit. Acest criteriu ar putea, în schimb, să fie folosit în coroborare cu principiul echității ca parte a teoriei impreviziunii astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Astfel, instanța judecătorească urmează să evalueze dezechilibrul prestațiilor rezultate din contractul de credit și prin recurgerea la acest criteriu atunci când contractul de credit a fost convenit în vederea achiziționării unui imobil.

33. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu pot face obiectul excepției prevederile

constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, mai sus menționată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite a devenit inadmisibilă.

34. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea va reține că, potrivit jurisprudenței sale, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016), prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

35. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi prin raportare la celelalte dispoziții legale criticate, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 privind economia.

36. Astfel, cu privire la critica privind nerespectarea principiului neretroactivității legii civile, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că, prin normele legale criticate, se afectează obiectul contractelor de credit, prin schimbarea obligației de plată a sumelor de bani datorate în aceea a predării imobilului cu care s-a garantat executarea contractului de credit. Cu alte cuvinte, se afirmă că, prin prevederile legale criticate, se afectează în mod retroactiv substanța contractului de credit, înlăturându-se regula potrivit căreia obligațiile asumate trebuie respectate de către părți (*pacta sunt servanda*). Însă, așa cum a arătat Curtea în considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 94 și următoarele, regula *pacta sunt servanda* presupune luarea în considerare a unor elemente precum buna-credință și echitatea atunci când are loc o schimbare fundamentală a condițiilor de executare a contractului. Curtea a reținut că prevederile puse în principal în discuție prin prisma încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție sunt cele ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, iar din analiza acestor prevederi legale rezultă faptul că ele se aplică și contractelor aflate în curs de derulare. Expresia „în derulare” a fost folosită de legiuitor pentru a acoperi și cazul prevăzut de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, respectiv faza executării silite începute înainte de intrarea în vigoare a legii.

37. Totodată, cu referire la această critică, Curtea a reținut că majoritatea contractelor de împrumut vizate de legea criticată au fost încheiate în perioada 2007—2009, acestor contracte fiindu-le aplicabil cadrul legal de la acea dată. Astfel, dreptul comun îl constituia Codul civil în vigoare la acea dată, iar reglementări suplimentare, specifice domeniului bancar, se regăseau în Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999. Curtea a observat, însă,

că Legea nr. 77/2016 se aplică și contractelor care au fost încheiate în baza altor prevederi legale decât cele ale Legii nr. 190/1999. Cu alte cuvinte, și unele credite care nu au fost contractate în scopul achiziționării unor imobile au fost garantate prin instituirea unor ipoteci asupra unor bunuri imobile. Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, Curtea a subliniat că prevederile acesteia nu retroactivează.

38. De asemenea, Curtea a reținut că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice, care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil [Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108]. De altfel, la paragraful 128 al deciziei precitate, Curtea a observat că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59 și 60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate.

39. Așa fiind, din perspectiva unor critici similare celor formulate în speță, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

40. Distinct de cele prezentate mai sus, Curtea reține că revine instanțelor de judecată atribuția și competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit.

41. Astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 14 februarie 2017, paragraful 25, instanța judecătorească, care este independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea instituției impreviziunii în temeiul Legii nr. 77/2016, în configurarea determinată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv în temeiul prevederilor art. 969 și art. 970 din vechiul Cod civil, chiar și în cauzele în care este începută executarea silite, indiferent de stadiul executării silite a bunului ipotecat, respectiv în spețele unde este pusă în discuție o asemenea chestiune, cu consecința stingerii datorilor rezultate din contractele de credit.

42. Totodată, Curtea reiterează faptul că este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun.

43. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din același act normativ, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. din București (membră a Grupului National Bank of Greece) în Dosarul nr. 1.795/292/2016 al Judecătorei Roșiori de Vede și în Dosarul nr. 28.695/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și cea a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de aceeași parte în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Roșiori de Vede și Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea doamnei Elena Doina Dascălu în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Doina Dascălu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 19 octombrie 2017.
Nr. 655.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Corund, județul Harghita

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Corund, județul Harghita, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectorul cadastral din unitatea administrativ-teritorială prevăzută la art. 1, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectorul cadastral din unitatea administrativ-teritorială prevăzută la art. 1, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Vasile Marcel Grigore

București, 3 octombrie 2017.
Nr. 1.314.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale nr. 1 și 2 din unitatea administrativ-teritorială Praid, județul Harghita

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale nr. 1 și 2 din unitatea administrativ-teritorială Praid, județul Harghita, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele cadastrale din unitatea administrativ-teritorială prevăzută la art. 1, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele cadastrale din unitatea administrativ-teritorială prevăzută la art. 1, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Vasile Marcel Grigore

București, 3 octombrie 2017.
Nr. 1.315.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

